

گزارش
دنیاچندری

«جام باشگاه‌های جهان» از دومین تجربه فولاد تا نخستین حضور شه‌داب

قهرمان و نایب‌قهرمان آسیا به دنبال حضوری متفاوت

نوزدهمین دوره مسابقات والیبالی قهرمانی باشگاه‌های مردان جهان در حالی از سه‌شنبه گذشته آغاز شد که نماینده‌های ایران در گام نخست به مصاف حرفه‌ای‌ها از ایتالیا رفتند. فولاد سیرجان ۳ بر ۲ برد اما شه‌داب یزد ۳ بر صفر مقابل نماینده ایتالیا باخت. فولاد در ادامه روند پیروزی‌های خود به ترتیب نماینده‌های مصر و برزیل را هم شکست داد و گام به مرحله بعد گذاشت. شه‌داب هم در بازی دوم ۳ بر یک نماینده برزیل را برد و دیروز سومین بازی خود را انجام داد.

کار خود در مرحله گروهی این رقابت‌ها پایان می‌دهد.

این نخستین حضور نماینده‌های ایران در جام باشگاه‌های والیبالی مردان جهان نیست. پیش از این پیکان تهران، کاله مازندران، بانک سرمایه، خاتم اردکان، و فولاد سیرجان ایرانیان در این رقابت‌ها شرکت کرده‌اند؛ فولادی که امسال دومین حضور خود در رقابت‌های والیبالی قهرمانی باشگاه‌های مردان جهان را تجربه می‌کند اما شه‌داب یزد برای نخستین بار به این رقابت‌ها راه یافته است.

پیکان تهران، پرافتخارترین تیم والیبالی ایران بیشترین سابقه حضور در جام باشگاه‌های جهان را در کارنامه دارد. این تیم نخستین بار سال ۲۰۰۹ بود که در این رقابت‌ها حضور یافت و با ایستادن بر سکوی چهارم به کار خود پایان داد. نخستین حضور پیکان مصادف بود با پنجمین سال برگزاری این رقابت‌ها؛ رقابت‌هایی که استارت آن سال ۱۹۸۹ زده شد اما بعد از برگزاری چهار سال متوالی، با وقفه‌ای ۱۶ ساله (از ۱۹۹۳ تا ۲۰۰۸) مواجه شد و بعد از سال‌ها، از ۲۰۰۹ دوباره آغاز به کار کرد. دومین حضور متوالی پیکان به سال ۲۰۱۰ برمی‌گردد که با سومی این تیم و کسب مدال برنز همراه شد. در سومین سال حضور (۲۰۱۱) پیکان به ایستادن بر سکوی پنجم آن هم به طور مشترک اکتفا کرد.

حضور بعدی پیکان در این رقابت‌ها به سال ۲۰۱۵ برمی‌گردد که با کسب عنوان چهارم همراه شد و سال ۲۰۲۲ نیز که آخرین حضور پیکان در این رقابت‌ها بود، نماینده ایران به جایگاهی

بتر از پنجمی دست نیافت. کاله مازندران دومین تیم ایرانی راه یافته به این رقابت‌ها بود که سال ۲۰۱۳ در تنها حضورش در جام باشگاه‌های مردان آسیا به رتبه هشتم دست یافت. در ادامه متین ورامین سال ۲۰۱۴ ششم شد، بانک سرمایه ۲۰۱۷ به رتبه هفتم مشترک دست یافت؛ جایگاهی که خاتم اردکان سال بعد (۲۰۱۸) آن را تکرار کرد. فولاد سیرجان آخرین نماینده ایران در این رقابت‌ها بود که سال ۲۰۲۱ با ایستادن بر سکوی ششم به کار خود پایان داد؛ تیمی که امیدوار است در دومین تجربه حضورش در جام باشگاه‌های والیبالی مردان آسیا به عنوانی بهتر از آنچه دو سال قبل کسب کرده بود دست یابد، همانطور که شه‌داب امیدوار است در نخستین تجربه حضورش در این مسابقات، نتیجه قابل توجهی کسب و یادست بر برزیل را ترک کند.

شه‌داب یزد و فولاد سیرجان ایرانیان در حالی روز گذشته کار خود را در مصاف با نماینده‌های ایتالیا آغاز کردند که یک‌ماه قبل از برگزاری این رقابت‌ها تا استانه انصراف از این مسابقات پیش رفتند؛ آن هم در شرایطی که با کسب عنوان قهرمانی و نایب‌قهرمانی در جام باشگاه‌های آسیا موفق به کسب سهمیه حضور در جام باشگاه‌های جهان شده بودند. این دو تیم بعد از حضوری مقتدرانه در جام باشگاه‌های آسیا و کسب جواز حضور در جام باشگاه‌های جهان انتظار داشتند بتوانند با کمک سایر تیم‌های ایرانی، با ترکیبی متفاوت و البته قدرتمندتر راهی برزیل شوند؛ مسئله‌ای که بارها و بارها به اشکال مختلف مطرح شد اما با موافقت و حمایت دیگر تیم‌های حاضر در والیبالی ایران جهت دادن بار

کمکی مواجه نشد و همین موضوع باعث شد با وجود برکردن فرم‌های شرکت در این مسابقات و اعلام آمادگی از حضور در آن، در حدفاصل یک‌ماه تا برگزاری جام باشگاه‌های والیبالی مردان جهان زمه‌هایی در خصوص انصراف شه‌داب و فولاد از حضور در این رقابت‌ها شنیده شود؛ تصمیمی که در صورت عملی شدن جدا از در نظر گرفتن جرایم احتمالی برای این دو تیم، می‌توانست باعث شود والیبالی ایران شانس

حضور در چنین تورنمنت بااهمیتی را از دست دهد، اما سرانجام شه‌داب و فولاد از این تصمیم غیرحرفه‌ای منصرف شدند و راه برزیل را در پیش گرفتند.

شه‌داب، نایب قهرمان جام باشگاه‌های آسیا در حالی راهی برزیل شد که نیم‌فصل را با برتری مقابل سپه‌صدرای مشهد و حضور در رده دوم جدول به پایان برد اما فولاد سیرجان، مدافع عنوان قهرمانی لیگ برتر والیبالی ایران که قهرمانی در جام باشگاه‌های آسیا را نیز در کارنامه خود دارد، به رغم برتری در آخرین بازی نیم‌فصل نخست (صنعتگران امید) با ایستادن بر جایگاه چهارم جدول به کار خود در دور رفت پایان داد، با وجود این اما بهروز عطایی امیدوار است شاگردانش در جام باشگاه‌های جهان نمایشی متفاوت از لیگ ایران داشته باشند و با تکرار موفقیت‌های رقم خورده در جام باشگاه‌های آسیا، با کسب عنوانی درخور توجه برزیل را ترک کنند.

نگاهی به وضعیت تیم ملی بسکتبال

افت محسوس در برهوت بازی تدارکاتی

شیوانوروزی

هستند و فیلیپین و اردن هم فقط شش و هفت پله با ما فاصله دارند، ضمن اینکه خیلی هم نمی‌توان به رده‌بندی‌های اعلامی دل خوش کرد و عملکرد فنی تیم‌ها نشان داده است حتی احتمال باخت به تیم‌های پایین‌تر از خودمان نیز وجود دارد، درست مثل قطر که در رنکینگ فیبا در رتبه ۹۲ ایستاده است!

سرگیجه مدیریتی و فنی

تغییرات مدیریتی فدراسیون و همچنین کادر فنی تیم ملی، نتیجه‌ای جز سردرگمی، از بین رفتن اتحاد و بروز اختلاف بین اهالی بسکتبال نداشته است. پس از اتمام دوران ریاست مرحوم مشحون در فدراسیون بسکتبال، رامین طباطبایی چهار سال سکندار جدید بود و باتوجه به حواشی زیاد فنی و غیر فنی که با حضور او ایجاد شد، مدیریتی فقط یک دوره دوام پیدا کرد. روی کار آمدن جواد داوری به عنوان رئیس کاملاً بسکتبالی بارقه‌ای از امید را به این رشته تزریق کرد، منتها برخی تصمیمات عجیب و بی‌تجربگی‌ها حاشیه‌های، خیلی زود خیلی‌ها را دل‌سرد کرد. در این مدت فدراسیون بسکتبال دو سرپرست (نصرالله پرچپه‌رو و مهیار عسگریان) هم به خود دیده است. از طرفی جابه‌جایی مکرر سرپرستان نشان می‌دهد هنوز مسیر پیشرفت را پیدا نکرده‌ایم. پس از چهار سال حضور مه‌رمان شاهین‌طبع به عنوان سرپرست، مصطفی هاشمی اواخر سال ۱۴۰۰ جایگزین او شد. اگر چه حمایت‌های هاشمی را بهترین مربی لیگ می‌دانستند ولی نتایج تیم ملی با هدایت او ضعیف‌تر از حد انتظار بود تا جایی که تنها یک سال در این سمت باقی ماند. سعید ارمانی از ۱۴۰۱ مسئولیت سنگین تیم ملی را پذیرفت و او نیز فقط یک سال روی نیمکت دوام آورد. هاگان دمیر ترکی‌های انتخاب جدید فدراسیون بود و نتایج ضعیف در زمان این مربی هم تداوم یافت. مدت زمان حضور دمیر به یک سال نیز نرسید و بعد

انتظارات از تیم ملی بسکتبال ایران زیاد است و هنوز خیلی‌ها منتظرند این تیم همانند گذشته در آسیا حرف اول را بزنند، با این حال باید این واقعیت را پذیرفت که بسکتبال ملی ما در چند سال گذشته از سطح اول قاره کهن فاصله گرفته و با این روند فعلاً بزرگ‌ترین آرزو بازگشت به جایگاه قبلی است. با روی کار آمدن سرپرستی بونالی این تصور ایجاد شده بود که تیمی بسیار متفاوت در زمین خواهیم دید، اما باخت ناراحت‌کننده به قطر نشان داد حتی انتخاب سرپرستی خارجی نیز به تنهایی نمی‌تواند حلال مشکلات زیاد ما باشد.

جران گذشته

روند نزولی بسکتبال ملی چند سالی است شروع شده و این اواخر نیز با شیب تند سقوط بیش از پیش به چشم آمده است. باخت به قطر در دوچه در پنجره دوم انتخابی کاپ آسیا رنگ خطر را برای چندمین بار در بسکتبال آسیا می‌زدیم و به جز چین هیچ حرفی نتوان عرض اندام مقابل ما را نداشت ولی آن دوران تمام شده و باید برای جبران مافات تلاش کنیم. استرالیا و نیوزیلند در بسکتبال آسیا حضور دارند و جدا از سطح بسکتبال آسیا نیز تیم‌های آسیایی نیز حساسی از ما جلو زده‌اند. در حالی که طی سال‌های گذشته سیاست‌های متفاوتی در بسکتبال ایران حاکم بوده است، تیم‌هایی چون قطر، ژاپن، کره، قزاقستان و حتی سوریه و عراق به برنامه‌ریزی صحیح و سرمایه‌گذاری خوب روند رو به رشدی را تجربه کرده‌اند. واقعیت این است که در رنکینگ فیبا تیم چهارم قاره آسیا و ۲۸ جهان هستیم و جدا از استرالیا (رنکینگ ۷)، ژاپن و نیوزیلند که در رتبه‌های ۲۱ و ۲۲ جهان را در اختیار دارند، لبنان و چین (۲۹ و ۳۰) در دست پشت‌سر ما

بازتاب

درسی که روس‌ها در لیگ به ما دادند

زنگ خطر برای کشتی

فریدون حسن

رقابت‌های لیگ برتر کشتی آزاد درس‌های زیادی به همراه داشت؛ هم درس برای کشتی ایران و هم زنگ خطر برای آینده ورزش اول کشور؛ زنگ خطری که مسئولان کشتی هم صدای آن را شنیدند و هم اندکی از تبعات جدی نگرفتن آن را به چشم دیدند. کشتی ایران به عنوان یکی از قدرتمندترین تیم‌های دنیا همواره مورد توجه بوده است. ایران مهد کشتی است اما تمام این تعاریف و بزرگنمایی‌ها تنها و تنها به درد موزه‌ها و تاریخ می‌خورد و اگر قرار باشد کشتی ایران همچنان بزرگ باقی بماند، باید در مسیر درست حرکت کند و دلخوش به آنچه پیش از این به دست آمده نباشد. امروز شاهد توسعه و پیشرفت کشتی در بین کشورهای آسیایی هستیم؛ شاهد ظهور قدرتمندترین تیم‌های دیگر کشتی جهان، امروز شاهد هستیم که ژاپنی‌ها چگونه گوی سبقت را نه از ما که از صاحبانمان دیگر کشتی جهان هم برده‌اند. پس اگر همچنان بخواهیم در باد بزرگی‌های گذشته بخوابیم، خیلی زود از گردونه خارج می‌شویم.

قدرت‌نمایی روس‌ها

اما رقابت‌های لیگ کشتی آزاد جایی که حضور کشتی ایران خارجی به ویژه روس‌ها بسیار جالب توجه بود؛ جایی که روس‌ها در کشور خودمان کشتی ایران ما را به چالش کشیدند. فرقی هم نمی‌کرد که کدام کشتی‌گیران مقابل آنها قرار گرفته باشد. عنوان دار باشد یا کم تجربه، روس‌ها همه را از دم تیغ گذراندند. این آمار و ارقام و نتایج به دست آمده در روز پانزدهم رقابت‌های کشتی آزاد به ما می‌گوید. آمارها به ما می‌گوید کشتی‌گیران روس در مصاف‌های رودرو با کشتی‌گیران ایران ۱۴ بار برنده شده‌اند و تنها چهار بار باختند. آمارها می‌گوید زائوریک سیداکوف

مربوط به حضور مستمر آنها طی ماه‌های گذشته در رقابت‌های بین‌المللی عنوان کرد اما سؤال این است که مگر رقبای این چنین وضعیتی نداشته‌اند و مگر نه این است که یک ملی‌پوش خوب از دل یک لیگ پویا بیرون می‌آید؟

ذکر این نکته هم لازم است که در مسابقات لیگ و تیم به تیم عملکرد خوب و پیروزی یک کشتی‌گیر نمی‌تواند ضامن پیروزی تیم باشد و در نهایت این برنده شدن مهم است که نتیجه کلی را رقم می‌زند ولی با این اوصاف نباید از عملکرد ضعیف امثال کامران قاسمیپور، امیر محمد بزادی و پونس امامی به سادگی گذشت؛ البته باید به روند رو به جلوی ملی‌پوشانی چون امیرحسین زارع هم اشاره کرد ولی همانطور که عنوان شاگرد زنگ خطری را که به صدا درآمده است نشنویم، آن وقت خیلی زود با چالش

فرصت لیگ

در نهایت اینکه لیگ کشتی هم مانند تمام لیگ‌های ورزشی است و نباید فراموش کنیم یک تیم ملی قوی و قدرتمند از دل یک لیگ پویا بیرون می‌آید. لیگی که می‌تواند ستاره جوانی چون سینا خلیلی را به کشتی معرفی کند، قطعا لیگ پویایی است و می‌تواند به تیم حرفه‌ای یاد محکم‌تر و باارزش‌تر از قبل برگزارد؛ لیگی که بتواند کشتی‌گیران ایران را با چالش مواجه کند؛ لیگی که به‌مانند دهد کشتی‌گیران مان در چه سطحی هستند؛ لیگی که بتواند از آن درس گرفت و تجربه‌اندوخت تا در میدان جهانی و المپیک مقابل حرفه‌ایان آمده و تا ندانند مسلح کم نیابیم. لیگ یک فرصت است؛ فرصتی برای کشتی ایران تا از پیلای که دور خودش تنیده است خارج شود تا متوجه شود چاره‌های خارج از خانه کشتی چه می‌گذرد.

ستاره‌های خاموش

اما جدای از قدرت‌نمایی رقیبی همیشگی به نام روسیه مسابقات لیگ کشتی یک اتفاق تلخ دیگر را هم به همراه داشت و آن چیزی نبود جز عملکرد ضعیف چهره‌ها و ستاره‌های کشتی ایران، هر چند رئیس فدراسیون کشتی عملکرد ضعیف این چهره‌ها را